

Το μάρκετινγκ (marketing), αλλιώς αγοράλογία, συνίσταται στην οργανωμένη προσπάθεια μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού να ικανοποιήσει τις ανάγκες αλλά και τις επιθυμίες των καταναλωτών. Προσπαθεί δηλαδή, με κύριο εργαλείο την έρευνα αγοράς, να αντιπροσχίσει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παράγει με τον πελάτη-στόχο που τα χρειάζεται ή τα επιθυμεί, ή ακόμη καλύτερα αφού κατανοήσει τις ανάγκες και τις επιθυμίες του, να κατασκευάσει τα αντίστοιχα προϊόντα / υπηρεσίες με τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες που ο πελάτης επιθυμεί, να του τα γνωστοποιήσει (δικειμήλιο και προώθηση), να τα καταστήσει διαθέσιμα μέσω από τα κανάλια διανομής (τα μαγαζιά και οι καταποθεσίες που αυτά είναι διαθέσιμα) στην τιμή που θα πρέπει αυτά να πωλούνται.

(Από τη Γεωμετρία, την ελεύθερη ερμηνεία)

Σε μια εποχή που:

► Περισσότερα από μισό εκατομμύριο παιδιά στη χώρα μας ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

► Χιλιάδες παιδιά στα σχολεία της χώρας δεν έχουν εμβολιασθεί, αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της έλλειψης επαρκούς και σωστής διατροφής, είτε γιατί οι γονείς τους είναι άνεργοι, είτε γιατί το οικογενειακό εισόδημα δεν καλύπτει τις ανάγκες.

►

Μαθητές ζούνε σε σπίτια χωρίς ρεύμα, δεν έχουν ασφάλιση, έρχονται πεινασμένα στο σχολείο.

■ Την ώρα που η κυβέρνηση **μέσω της συμφωνίας – παράτασης των μνημονίων** στερεί από τα δημόσια σχολεία χρήματα για τη λειτουργία τους, εκπαιδευτικούς και υποδομές, ενώ από την άλλη διαθέτει δισεκατομμύρια ευρώ για τη στήριξη του κεφαλαίου, το Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων βρήκε το “κενό” που υπάρχει στο σημερινό σχολείο και σπεύδει να το ...καλύψει, με εκπαιδευτική ημερίδα σε συνεργασία με Δημοτικό Σχολείο της πόλης. Το θέμα της ημερίδας είναι:

“Ένταξη δυνατοτήτων του

sosial

marketing

στη διδακτική διαδικασία. Αποτίμηση υλοποίησης μιας εναλλακτικής διδακτικής εφαρμογής”.

Και μόνο η χρησιμοποίηση της ορολογίας marketing=αγοραλογία στο χώρο της εκπαίδευσης από ένα Παιδαγωγικό Τμήμα, είναι από κάθε άποψη απαράδεκτος και θέτει σοβαρότατα ερωτήματα όπως:

ποιός είναι ο “έμπορος”, ποιός ο “καταναλωτής” και ποιό το “αντίτιμο – κόστος” που θα

κληθεί να πληρώ σει.

Οι απαντήσεις βέβαια είναι γνωστές και αυτονόητες στη σημερινή εποχή όπου ο “Ευρωπαϊκός Προσανατολισμός της Εκπαίδευσης” έχει μετατρέψει το εκπαιδευτικό σύστημα σε ένα απέραντο «μαγαζί» πώλησης “δεξιοτήτων”, στο οποίο η πραγματική γνώση

είναι «δυσεύρετη», κοστίζει ακριβά και πωλείται στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών με το ...γραμμάριο. **Επιπλέον, είναι κοινό μυστικό χρόνια τώ ρα, ότι οι πλέον ένθερμοι προπαγανδιστές αυτού του μοντέλου “σχολείου – supermarket” είναι μια σημαντική μερίδα πανεπιστημιακών, όπου με “αντιμίσθιο” το “ζεστό χρήμα” των Ευρωπαϊκών κονδυλίων, «ιδεολογικοποιούν» και «εκλαϊκεύουν» τη θεωρία της “αγοραπωλησίας της γνώσης” προβάλλοντάς τη ως “καινοτομία” και ως νέα «παιδαγωγική προσέγγιση». Μαζί τους και κάποια στελέχη εκπαίδευσης (εν ενεργεία ή μελλοντικά) που σε κάθε ευκαιρία, προστρέχουν να αποδείξουν πόσο πρόθυμοι είναι στην εφαρμογή της αντιδραστικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

Και βέβαια δεν μας παραξενεύει η συμμετοχή του Προέδρου του Συλλόγου Εκπ/κών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ιωαννίνων στο προεδρείο της εκδήλωσης. Ο πρώην (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) και ο νυν (ΣΥΡΙΖΑ) κυβερνητικός συνδικαλισμός με μεγάλη συνέπεια τα τελευταία χρόνια δίνουν τα διαπιστευτήριά τους στην πολιτική της ΕΕ (πχ «κοινωνικοί διάλογοι») την

οποία και προπαγανδίζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ως μονόδρομο (βλέπε για παράδειγμα τη δράση του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ).

Αυτή άλλωστε η συμπεριφορά και στάση τους είναι ο βασικός παράγοντας απογοήτευσης, αποστράτευσης, και έλλειψης εμπιστοσύνης από τους συναδέλφους στο συνδικαλισμό και τα σωματεία.

Συναδέλφισσα συνάδελφε

Μην δεχτείς να παίξεις το παιχνίδι τους. Δίδαξε στα παιδιά του λαού την αλήθεια κι όχι τα διάφορα ... «καινοτόμα» ψέματα.

οι κάθε λογής “πρόθυμοι”, προπαγανδιστές της πολιτικής της ΕΕ, ήθελαν το καλό της εκπαίδευσης, του εκπαιδευτικού και των παιδιών, θα έπαιρναν υπόψη τις παρατηρήσεις σου για την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, τις καθημερινές δυσκολίες και τις αγωνίες σου. Θα υιοθετούσαν τα χρόνια αιτήματα του Λαϊκού Κινήματος για **μόρφωση αντίστοιχη με τη σημερινή πρόοδο της επιστήμης.**

Θα πάλευαν για ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της εξουσίας, γιατί **είναι κοροϊδία να μιλάς για αλλαγές στην εκπαίδευση ξεκομμένες από αυτές στην οικονομία και την κοινωνία**

Γιατί είναι εμπαιγμός να κρύβεται αυτή τη σχέση, όπως για παράδειγμα γίνεται από τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και να καλλιεργούνται αυταπάτες πως μπορεί να υπάρξει σχολείο που θα υπηρετεί τη μόρφωση των παιδιών του λαού, μέσα σε ένα σύστημα, που καταστρέφει καθημερινά την κύρια παραγωγική δύναμη, τον ίδιο τον άνθρωπο.

Πολύ περισσότερο, ο εκπαιδευτικός που σιωπά και αποδέχεται ως μονόδρομο αυτήν τη βαρβαρότητα, που μάλιστα μπορεί δήθεν να βελτιωθεί, στρέφεται ενάντια στην κοινωνική του τάξη και εντέλει ενάντια στην ίδια του την ύπαρξη.

Σκέψου: ποιοι κερδίζουν και ποιοι χάνουν από μια νεολαία που έχει «μάθει» να προσαρμόζεται για να είναι φτηνή, που έχει «διδασχθεί» ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει τάχα ό,τι μπορεί για το καλό των λαών και των εργαζομένων, που της διδάσκονται οι φυσικές επιστήμες και η ιστορία με το «κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω» ;

Χάνουν τελικά οι εργαζόμενοι, άρα ανάμεσά τους εσύ σήμερα και τα παιδιά σου αύριο!

Γιάννενα 24 Μαρτίου 2015